

11.9.-toimintaryhmä

11.9.-toimintaryhmä koostuu ihmisistä, joita yhdistää huoli maailman tilanteesta ja ”terrorisminvastaisen sodan” aiheuttamasta vaarasta demokratialle, ihmisoikeuksille ja maailmanrauhalle.

Ryhmän mielestä on erittäin huolestuttavaa, että ”terrorisminvastainen sota” perustuu valtiopropagandaa kyseenalaistamattoman valtamedian levittämään valheelliseen kuvaan itse syyskuun 11:n terrori-iskuista. Kuvaan, jota jatkuvasti käytetään perusteena myös lainsäädännön muutoksille. Näin on tehty myös Suomessa. Al-Qaidan hyökkäys Yhdysvaltoja vastaan 11.9.2001 on kuitenkin fiktiota. Tällä keisarilla ei ole vaatteita.

Toimintaryhmän tarkoitus on tuoda yleiseen tietoisuuteen riippumatonta tutkimusta terrori-iskuista ja paljastaa sotaa käyvien suurvaltojen harjoittama väestön terrorismilla pelottelu.

Toimintaryhmä järjestää yleisötilaisuuksia, ja sen jäsenet tekevät omaa aiheeseen liittyvää tutkimusta, luennoivat ja kirjoittavat lehtiartikkeleita. Olemme järjestäneet mm. yleisötilaisuuksia, elokuvatapahtumia ja seminaareja sekä pitäneet infopöytää eri tapahtumissa. Esimerkiksi tapahtumien neljäntenä vuosipäivänä järjestimme Ostrobotnia-talolla seminaarin, jossa puhuivat Saksan entinen teknologiaministeri Andreas von Bülow, kirjailija Leena Krohn sekä tekniikan tohtori Heikki Kurttila. Samana iltana joukko nimekkäitä suomalaisartisteja nousi totuuden puolesta Tavastian lavalle.

Kaikki totuutta ja oikeudenmukaisuutta arvostavat ihmiset ovat tervetulleita mukaan toimintaryhmän työhön. Monenlainen apu mm. tilaisuuksien järjestämisessä ja materiaalin tuottamisessa on tervetullutta. Mukaan toimintaamme ja sähköpostilistallemme pääsee lähettämällä viestin osoitteeseen info@11syyskuu.org.

Toimintaryhmä tukeutuu internetsivustoon

www.11syyskuu.org

Video- ja äänitearkisto:

11syyskuu.net

Esitteen WTC-kuvat:
911research.wtc7.net

Syyskuun 2001 terrori-iskut:

Avoim tapaus

Virallinen kertomus terrori-iskuista

Syyskuun 11. päivän aamuna vuonna 2001 joukko mattoveitsin aseistautuneita arabeja kaappasi neljä matkustajakonetta. Yksi koneista ohjattiin WTC:n pohjoistorniin kello 8:46 ja toinen etelätorniin kello 9:03. Kolmas kone törmäsi Pentagoniin kello 9:38 neljännen syöksyessä maahan Pennsylvaniassa kello 10:03. Törmäysten ja tulipalojen heikentämät pilvenpiirtäjät luhistuivat maan tasalle 56 minuutin ja 85 minuutin kuluttua iskuista. Kolmas pilvenpiirtäjä, WTC 7, luhistui maan tasalle kello 17:20 pohjoistornin sinkoaman teräsromun ja huoneistopalojen vahingoittamana. Afganistanissa oleskellut Osama bin Laden nimettiin pääepäillyksi välittömästi iskujen jälkeen, ja nimilista kaappareista oli valmis muutamassa päivässä. Yhdysvallat hyökkäsi Afganistaniin noin kolmen viikon kuluttua iskuista.

Miksi epäillä virallista kertomusta iskuista?

Tiedämme, että Yhdysvaltain hallinto valehteli järjestelmällisesti Irakin joukkotuhoaseista oikeuttaakseen hyökkäyksen maahan. Irakin sotaa perusteltiin myös Saddam Husseinin tekaistuiksi osoittautuneilla yhteyksillä syyskuun 11:n terrori-iskuun. Näiden iskujen virallisen selityksen tueksi esitetyt todisteet eivät ole yhtään vakuuttavampia.

Meille on kerrottu 19 arabiterroristin nimet. Kuitenkin useita heistä on mm. BBC:n ja *Telegraphin* mukaan löydyntä elossa. Nimilistaa ei ole korjattu. Toisaalta arabien nimiä ei löydy julkaistuista matkustajaluetteloista eikä ruumiinavauspöytäkirjoista. Pitäisikö meidän silti uskoa, että nuo viranomaisien nimeämät miehet toteuttivat iskut?

Kesäkuussa 2006 FBI:n puhemies Rex Tomb tunnusti, ettei FBI:llä ole riittäviä todisteita Osama bin Ladenin osallisuudesta iskuun.

Iskuilla on siten perusteltu kahden valloitus sodan käynnistämistä, vaikka esitetyt todisteet eivät oikeudessa riittäisi kenenkään tuomitsemiseen.

Tarinan mukaan kaapattuja koneita risteili Yhdysvaltain ilmatilassa lähes kahden tunnin ajan ilman, että ilmavoimat onnistui puuttumaan tapahtumiin millään tavalla. Sekoittivatko tuolloin meneillään olleet sota- ja terrorisminvastaiset harjoitukset, joissa lehtitietojen mukaan mm. tuotettiin vääriä tutkasignaaleja olemattomista kaapatuista koneista, ilmavoimien toimintaa?

Ensimmäisen ja viimeisen kerran historiassa tulipalojen väitetään sortaneen maan tasalle teräsrunkoisia pilvenpiirtäjiä (3 kpl). Rakennusten sortumistapa vastaa hallittua purkua. Lähes koko todistusaineisto eli rakennusten teräsjäänteet kuljetettiin nopeasti Kaukoidän sulattamoihin. Kolmannesta pilvenpiirtäjästä ei ole vielä toukokuussa 2008 julkaistu tuhoselvitystä.

Miten yhteen maailman parhaiten suojatuista rakennuksista, Pentagoniin, onnistuttiin iskemään – ja vielä tunnin kuluttua WTC-iskujen alkamisesta?

Ja onko vain sattumaa, että uuskonservatiivien v. 2000 laatima strategiapaperi ”Rebuilding America’s Defenses” totesi USA:n maailmanherruuden voivan toteutua nopeasti vain ”uuden Pearl Harborin” myötä? Jo vuonna 1997 presidentti Carterin turvallisuuspoliittinen neuvonantaja **Zbigniew Brzezinski** totesi, että vain Pearl Harborin kaltainen tapaus takaisi amerikkalaisten tuen laajalle kansainväliselle sodankäynnille.

Uuskonservatiivit saivat uuden Pearl Harborinsa. Onko meidän nyt vain uskottava heidän kertomuksensa syyllisistä?

Terrorismin uhkakuvien hyödyntäminen

Elokuussa 2006 Britanniassa pidettiin joukko ihmisiä epäiltyinä suunnitelmasta räjäyttää neljä lentokonetta Atlantin yllä matkalla Britanniasta USA:han. Terroristien suunnitelma oli poliisin mukaan käyttää TATP:ia (tri-asetonitriperoksidi) lentokoneiden tuhoamiseen. Teorian mukaan terroristit olisivat salakuljettaneet koneisiin TAPT:n raaka-aineita vetyperoksidia, asetonin ja rikkihappoa ja valmistaneet aineen lentokoneessa yhdistämällä aineet. Menetelmä voi kuulostaa yksinkertaiselta, mutta vain jos ei tunne TAPT:n valmistamisen yksityiskohtia. Terroristien olisi pitänyt lentokoneen WC:ssä sekoittaa aineet, joiden on oltava alle viisiasteisia, ja sen jälkeen kuivattaa aine kiteiksi, mihin väistämättä kuluisi tunteja. Merkittävään räjähdykseen tarvittaisiin ainakin 250 grammaa TAPT-kiteitä. Asiantuntijat pitivät väitettä pommintekomenetelmää käytännössä mahdottomana.

Britannian entinen Uzbekistanin suurlähettiläs Craig Murray korosti *The Guardianissa* 18.8.2006, että yhdelläkään pidätetyistä ei ollut pommia eikä lentolippua, eikä monella ollut passiakaan. Monet pidätetyistä olivat olleet poliisin seurannassa yli vuoden. Todisteet tulivat Pakistanista, jossa erästä Britanniasta murhasyytteen takia paennutta miestä oli ”kuulusteltu”. Sikäläiset kuulustelumenetelmät tietäen tunnustuksen luotettavuus on kyseenalainen. Britannian ”terroristipidätys” tuli sopivalla hetkellä sekä presidentti Bushille että pääministeri Blairille, jotka molemmat olivat kasvavassa poliittisessä ahdingossa.

Viime vuosien ”terroristipidätykset” ovat kerta toisen jälkeen osoittautuneet poliittisesti motivoituiksi PR-tempauksiksi. Huhtikuun 2005 Britannian ”riisiniterroristien” oikeudenkäynnissä todettiin, ettei mitään risiiniä ollutkaan ja useimmat miehet vapautettiin. Vuosia aikaisemmin heidät oli pidätetty näyttävästi uutisoiden. Kesäkuussa 2006 Miamissa pidätetyt miehet, joiden väitettiin suunnitelleen Chicagon Sears Towerin räjäyttämistä, olivat mielenterveysongelmaisia, heillä oli klubi eräässä varastorakennuksessa, ei aseita, ei rahaa, ei räjähteitä – ja heidän ainut ”Al-Qaida” -kontaktinsa paljastui FBI:n agentiksi.

Pelko salaperäistä terrorismia kohtaan saa kansalaiset tukemaan muuten epäsuosittua hallitusta. Suomi ei saa olla ajopuu virrassa kohti poliisivaltiota. Terrorismia tulee tutkia riippumattomasti ja kriittisesti.

Edellinen pohjautuu avoimeen kirjeeseen kansanedustajille 28.8.2006, ks. 11syyskuu.org/kirje

Vihollisen nimissä tehdyt hyökkäykset eivät ole mitään uutta

Hyökkäyssotia on vaikea aloittaa. Ihmisten enemmistö pitää saada hyväksymään kansalaisten tapattaminen vain valtion valtakäytön vuoksi. Niinpä hyökkäyssodat on väärennettävä puolustukselliseksi. Hitlerin valtaannousua junailleen valtakunnanmarsalkka Hermann Göringin mukaan sota- valmius voidaan luoda seuraavasti: ”*Se on helppoa. Riittää, kun kerrotaan ihmisille, että heitä vastaan on hyökätty ja tuomitaan rauhantekijät epäsiisämaallisesta toiminnasta, joka saattaa maan vaaraan.*”

Sotia on siksi tavallista aloittaa provosoimalla vastapuolta tahallaan tai sitten lavastetulla tai luulotellulla hyökkäyksellä, josta syytetään vihollista. Suomalaisille tuttu tapaus on Neuvostoliiton 26.11.1939 ampumiksi osoitetut Mainilan laukaukset, joista se syytti Suomea ja joita se käytti verukkeena talvisodan aloittamiseen. Valtiopäivätalon poltosta seurannut kiihko ja poikkeustila mahdollistivat natsien diktatuurin pystyttämisen.

Puolaan hyökkäystä Hitler puolestaan perusteli puolalaisten tekemäksi lavastetulla hyökkäyksellä saksalaista radioasemaa vastaan.

Myös USA on aloittanut monet sotansa tämän tyyppisten verukkeiden pohjalla. Tunnetuin esimerkki on Tonkinin lahden välikohtaus, jota käytettiin perusteena Vietnamin sodan aloittamiseen. Väitettyä pohjoisvietnamilaisen torpedoaluksen hyökkäystä yhdysvaltalaisista hävittäjiä vastaan ei todellisuudessa koskaan tapahtunut.

Lavastettuja iskuja käytetään myös sisäpoliittisiin tarkoituksiin, kuten EU:n vuonna 1990 tuomitsemassa operaatio Gladiossa, jossa satoja siviilejä uhrattiin vasemmiston syyksi lavastetuissa, tiedustelupalveluiden koordinoimissa terrori-iskuissa kylmän sodan Euroopassa.

Tiedonvapaustlain nojalla julkistetut asiakirjat kertovat, että vuonna 1962 USA suunnittelei kuubalaisten nimissä tehtyjä terroritekoja, joilla saataisiin syy hyökätä Kuubaan. Tämä ”Operaatio Northwoods” olisi sisältänyt mm. kuubalaispakolaisten veneen upottamisen, amerikkalaisen matkustajakoneen kaappauksen ja amerikkalaisen matkustajakoneen tuhoamisen vale-Migillä.

WTC:n rakennustuhot

Aamupäivällä tuhoutuneet kaksoistornit eivät olleet ainoat syyskuun 11:nen iskuissa tuhoutuneet pilvenpiirtäjät. Myöhään iltapäivällä tuhoutui lisäksi WTC 7, 47-kerroksinen teräsrunkoinen rakennus, johon ei osunut lentokonetta. Se murskaantui yhtäkkiä alhaalta alkaen vajoten sekunneissa huomattavan siististi perustuksilleen.

9/11-komissio ei maininnut kesällä 2004 ilmestyneessä raportissaan, ”täydellisessä selonteossa”, WTC 7:n tuhoutumista, ja tiedotusvälineetkin ovat sen sivuuttaneet. NIST (National Institute of Standards and Technology), jonka tehtävä on selvittää rakennustuhot, tunnusti vuoden 2006 alussa, että sillä ”on ollut vaikeuksia saada otetta WTC 7:stä”. Lukuisia kertoja lykätyn tuhoselvityksen on nyt määrä valmistua loppuvuodesta 2008 – noin 7 vuotta pilvenpiirtäjän tuhoutumisen jälkeen. Vuonna 2007 NIST totesi, että rakennuksessa havaitut tulipalot olivat normaaleja huoneistopaloja ja paloivat loppuun 20 minuutissa missä tahansa yksittäisessä kohdassa rakennusta.

Kaksoistorneista NIST julkaisi raporttinsa syksyllä 2005. Se katsoo tornien luhistuneen törmäysvaurioiden ja tulipalojen yhteisvaikutuksesta. Tuhoutumiseen liittyvät oudot ilmiöt jäivät raportissa selittämättä ja jopa mainitsematta. Näitä ovat luhistumisen symmetrisyys ja täydellisyys, betonin lähes täydellinen pulverisoituminen tuhoutumisen alkuhetkistä lähtien, erittäin lyhyt sortumisaika (alle 15 sekuntia) ja pitkään kuumina pysyneistä raunioista löytynyt sula metalli. Itse luhistumista NIST ei käsittele lainkaan, vaan lopettaa tarkastelunsa tuhoutumisen alkuhetkeen.

Skeptikot katsovat, että vain heidän esittämänsä räjähdeturkuhypoteesi pystyy selittämään rakennustuhon kaikki piirteet.

Tapaus Pentagon

Yhdysvaltain asevoimilla on ollut ainakin kolme erilaista selitystä sille, ettei yhtäkään kaapatuiksi väitetyistä koneista saatu pysäytettyä. Muutaman päivän ajan iskujen jälkeen totuus oli, ettei yhtään hävittäjää saatu ilmaan ennen kuin Pentagoniin oli törmätty. Sen jälkeen kerrottiin, mm. 9/11-komissiolle,

että hävittäjiä kyllä lähetettiin, mutta ne eivät ehtineet kohteisiinsa ajoissa. 9/11-komission raportti sisältää kolmannen version: ilmailuhallinto FAA välitti ilmapuolustukselle tiedon vain ensimmäisestä kaapatusta koneesta ja senkin liian myöhään.

Pentagoniin osuneeksi väitetty lento 77 sai komission

mukaan kaapatuksi tultuaan ja lentosuuntaa muutettuaan lentää 40 minuuttia kohti Washingtonia ilman, että sitä huomattiin. Tämä väite on jyrkässä ristiriidassa mm. liikenneministeri **Norman Minetan** komissiolle antaman todistanlausunnon sekä komission pöytäkirjaan luetun FAA:n muistion kanssa. Minetan mukaan koneen lähestymistä seurattiin tutkalla Valkoisen talon alla sijaitsevassa komentokeskuksessa, jossa hän oli itse paikalla. Komissio sivuutti loppuraportissaan Minetan ja ilmailuhallinnon lausunnot.

Andrewsin lentotukikohta, jossa hävittäjälaivueita pidettiin ”korkeimmassa mahdollisessa valmiudessa”, sijaitsi vain 20 kilometrin päässä Pentagonista.

Julkistetuista valvontakameroiden videoista ei saa käsitystä siitä, millainen lentolaite rakennukseen osui. Laite teki joka tapauksessa huiman 330 asteen kaarroksen Pentagonin kohdalla törmäten lopuksi lähes maata viistäen keskelle rakennuksen seinän ainoaa vahvistettua kaistaletta. Manööveri vaatisi taituruutta, johon monet ammattilentäjätäkään eivät omien sanojensa mukaan pystyisi. Virallisen teorian mukaan konetta kuitenkin ohjasi Hani Hanojour, jolle vain kuukautta aiemmin oli kieltäydytty vuokraamasta pienkonetta puutteellisten lentotaitojen vuoksi.

Silminnäkijöiden kuvaukset Pentagoniin törmänneestä koneesta vaihtelevat. Jotkut kertovat nähneensä matkustajakoneen, toiset tätä pienemmän koneen. Kukaan ei ehtinyt ottaa koneesta kuvaa.

Epäilijöiden joukko kasvaa

Keväällä 2004 ilmestyi ensimmäinen amerikkalaisen älymystön edustajan kirja, jossa suoraan kyseenalaistetaan virallinen 9/11-tarina: tunnetun teologin ja filosofin, emeritusprofessori **David Ray Griffinin** teos *The New Pearl Harbor: Disturbing Questions about the Bush Administration and 9/11*. Kun kirja julkaistiin Britanniassa, siihen kirjoitti esipuheen Blairin hallituksen entinen ympäristöministeri ja kansanedustaja **Michael Meacher**. Griffin on kirjoittanut syyskuun 11:nneistä muitakin kirjoja, mm. *The 9/11 Commission Report: Omissions and Distortions*, jossa hän osoittaa seikkaperäisesti, ettei iskuja tutkineen komission tavoitteena ollut selvittää iskuja, vaan levittää valheita ja suojella syyllisiä. Hän on lisäksi käsitellyt aihetta uskonnonfilosofian näkökulmasta sekä kirjoissa että alan konferensseissa. Vuonna 2008 Griffin julkaisi teoksen *9/11 Contradictions: An Open Letter to Congress and the Press*, jossa hän osoittaa vakavia sisäisiä ristiriitoja virallisessa 9/11-kertomuksessa ja vaatii kongressia ja mediaa selvittämään, mikä kertomuksessa on totta ja mikä ei.

Loppuvuonna 2005 nousi 9/11-totuusliikkeen tunnetuimpien nimien joukkoon fysiikan professori **Steven E. Jones**, joka on vaatinut räjähteiden käytön tutkimista pyrittäessä selittämään WTC:n kolmen pilvenpiirtäjän tuhoutumista. (WTC:stä ks. tämän lehtisen sivu 3.) Jones on perustanut ”Scholars for 9/11 Truth & Justice” -järjestön, jossa on yli 500 jäsentä. Heidän sisarjärjestöllään ”Architects and Engineers for 9/11 Truth” oli toukokuussa 2008 jäsenenä noin 400 arkkitehtiä ja insinööriä. Myös joukko rakennuspurkualan asiantuntijoita vaatii uutta tutkimusta WTC-tuhoista.

Keväällä 2008 Jones ja joukko muita tutkijoita saivat julkaistua viralliset WTC-selitykset kyseenalaistavan artikkelin arvostetun Bentham-kustantamon insinööri-julkaisussa.

Virallisen 9/11-kertomuksen kyseenalaistajiin kuuluvat esim. USAn ”Tähtien sota” -avaruuspuolustushanketta presidenttien Carter ja Ford kaudella johtanut entinen taistelulentäjä, tri **Robert Bowman**, Saksan entinen teknologiainisteri ja apulaispuolustusministeri **Andreas von Bülow** ja Yhdysvaltain kansallisen tiedeakatemian jäsen ja maailmankuulu tutkija, tri **Lynn Margulis**. Virallisen kertomuksen epäilijöihin kuuluu lisäksi lukuisia muitakin professoreita, tiedusteluasiantuntijoita, entisiä ministereitä, ammattilentäjiä, toimittajia ja iskuissa kuolleiden omaisia. (Ks. 11syyskuu.org/skeptgal)